

Planeringsprocessen som en del av lokalsamhället - svårigheter och möjligheter

28/4 Mariann Mannberg, Länsstyrelsen Norrbotten

Den 28 april besökte Mariann Mannberg CERUM för att hålla ett seminarium om Planeringsprocessen i lokalsamhället, och om vilka svårigheter och möjligheter som kan uppträda där.

Inledningsvis berördes samhällsplaneringens och hållbarhetsbegreppets komplexitet samt till viss del frågan om demokrati/deltagande i samhällsplaneringen. Mannberg konstaterade att det finns många perspektiv att använda sig av när man talar om hållbarhetsbegreppet, att det går att anta "essentialistens" perspektiv på hållbarhet lika väl så kan man se på hållbarhet och samhällsutveckling med "relationistens" ögon. Gemensamt för dessa är rummet, rummet i vilken samhällsplaneringen äger rum.

Planeringsförutsättningarna är oberoende av skala, samhällsplanering kräver alltid medvetenhet om vilka aktörerna är, vilka risker som projektet är förenade med och vilka oförutsedda konsekvenser som kan uppträda. I ett nästa steg konstateras att planeringsprocessen de senaste 20 åren stått inför en stark utveckling, närmast ett paradigmskifte; i planeringsdokument från rationell till strategisk översiktsplan. Planeringen har blivit mer visionär och utövas av fler människor och i fler sammanhang än tidigare. Helt enkelt deltagande har kommit in i de lokala planeringssammanhangen. Till detta fogar Mannberg ytterligare två perspektiv på hur samhällsplanering kan ske, som något kommunikativt, där dialog ses som det yttersta instrumentet, som något kolloborativt där samarbete är nyckeln till framgång. Möjligheterna kolloborativ planering medför är att det upplevs kunna hantera samhällsplaneringens inneboende komplexitet utifrån lokala, individuella förutsättningar, samordning förväntas ske också mellan nivåer och en ökan samverkan kan ske även mellan kommuner. Den kolloborativa planeringsteorin utgör en kumulativ process, där delaktighet skapar delaktighet och socialt kapital skapar en känsla av tillit mellan människor som i förlängningen ökar legitimiteten i samhällsplaneringen.

Mannberg avslutar med problemen och svårigheterna som ovanstående planeringsteori utgör. Den alltid så nödvändiga kommunikationen och informationen uppfattas alltid olika av samhällets olika aktörer. Det finns de som medvetet och omedvetet hamnar utanför planeringsdiskussionerna som av olika skäl inte kan eller vill ta del av dem samma. Det blir vidare lätt att fokus sker på processen och inte på själva planen, dvs. fokus på hur måluppfyllelse ska ske och inte på uppfylla de uppsatta målen. Konsensus är efter den kolloborativa beslutsprincipen, initialt en god tanke, men effektiviteten i besluten förblir med den metoden alltjämt ett frågetecken. Lösningarna på ovanstående problem torde handla om närhet (proximitet) mellan

både medborgare och till objektet på vilket beslut ska fattas. Andra viktiga ansatser av nytta i den lokala planeringsprocessen torde vara tillgången till och tillgodogörandet av information.

Kontakta:

- mail@mariann-mannberg.se

Ta del av presentationen;

- ["Planeringsprocessen som en del av lokalsamhället"](#)